

Any I

= LLAGOSTERA 15 Maig de 1910

= Nombre 7

LA SEMBRA

Periòdichek jocós-serio de Cultura i Moralitat

EXIRÁ DUES VEGADES AL MES

COMPARANÇA

La tarda tocava al seu fi, l'ardent Sol que ab sa esplendorosa brillantor 'ns havia il·luminat durant el dia s'anava apagant degut á la muralla de nuvolada que com castells ruinosos invadian per moments l'horitzó; s'acostava la fosca; els llamps que crehuant l'espai eren seguits del ruidós tró, que ab sa potent veu cavernosa repercutia per tota la comarca sembrant l'esglay per tot arreu, imposaven en l'esperit dels habitants el temor d'una furiosa tempesta; els aucells y altres animalets que per tota vivenda no tenian altre casa qu'un trosset de branca ó cuatra mates en el espés boscam, cercavan espavordits un redós ahont recullirsi per abrigarse de les inclemencies que la naturalesa 'ls preparaba per aquella nit. Per fi fou arribada l'hora; la espessor d'aigua y pedra que com fera esbogerada avançaba envers nosaltres, arrasava sens clemencia tot lo que á son pas trobaba; les cullites ja properes á donar son fruit al agricultor que ab la suhor de cada dia havia pogut reunir un petit caudal per fer produir aquell trosset de terra qu'era l'esperança pel pa de l'any, eran destruïdes; els rius sortintse de mare, tot ho desolavan, emportantsent arbres, camps, margenades, tot lo que á son pas feya nosa per donar cabuda á llur desbordament; el mar rebotia ab furia ses potentes onades contra les roques cubrintles de relliscosa escuma, al ensemps que 'ls pobres pescadors que lluitant ab la fosca y aixecant al Cel sa pregaria, procuraban ab sos febles remes dominar la petita embarcació per ampararla d'aquella desfeta que sens compassió se 'ls emportava tembaleijant fins á estrellarlos contra la vehina costa. En aquells moments en que sols abrigava la petita esperança de que alló no havia de durar sempre, vingué una forta tramontanada que escombrá l'espai de tot núvol, tornant á brillar el Sol de la pau, restablint arreu la calma.

Més, en aquells instants en que havia desapa-

rescut tot perill, ¿restavem per aixó tranquils,? no; la tempesta ja havia passat, la causa ja era fora, pro 'ns quedaban els efectes, els desperfectes de la tempesta, y aquestos no era posible poderlos refer en un dia sinó que á voltes 's tarda mesos y mesos per arreglarho, per lograr que les coses tornin á son primitiu estat y renaixi en els cors dels perjudicats la tranquil·litat y la resignació á les perdues ocasionades.

*
* * *

Aquest petit exemple en miniatura, es ni més ni menos qu'un fidel retrat de lo que 'ns ha passat á Llagostera; els elements que dominavan, la causa que dirigia la forta revolta que ab llurs actes feya que s'hagués desencadenat sobre aquesta desdichada població una tempestat que durá més de 25 anys reduint al país ab ses inclemencies á un estat deplorable, vingué la forta tramontanada del Desembre passat que 'l deixá net de tot perill de desolació, pro d'aixó no n'hi ha pas prou, repeteixo com ans he fet «que la causa ja es fora, pro queden els desperfectes» y aquestos, que comensant per presupostes ab conveniencia aprofitats, (y que no s'han pogut remediars,) comptes y gastos imprevistos, y acabant per déficits exorbitants que se n'ha hagut de fer càrrec el poble y en sa representació 'l municipi, ¿es posible per més voluntat que hi haigi, que s'arregli en quatre dias? ¿Es possible que la balança del Debe y Haber de la casa de la Vila, 's pugui equilibrar sense fer els repartiments necessaris? Els individus qu'han pres la direcció per arreglar aquesta desfeta, podran obrar ab legalitat, podran anar reparant el mal poch á poquet, pro lo que no podran fer será miracles, porque allí ahont hi ha un deute, es de rahó pagarho, y per aixó fer, es precis tenir lo necessari per cubrirlo, y are diguem ¿pot ferho el consistori sense que 'l poble l'ajudi materialment;? ¿pot cumplir les seves obligacions sense que se li dongui 'l temps que necessita?

TITUS.

PRIMAVERENCA

LA MORT DEL ROSSINYOL

Arrivant ja al mes de Maig
 ¡que hermosa n' es la vesprada!
 els camps que son ja coverts
 ab flors de mil colorainas
 formant un contrast bonich
 ab els de verdor qu' encanta,
 'ns portan al pensament
 el record, que goig á l' ànima
 'ns dona al veure 'ls colors
 de primavera ja entrada.
 Els delicats papellóns
 que habent passat las glassadas
 ficats dintre son capull
 convertintse en crisálidas,
 ja han sortit á la llum,
 ja han posat novas alas
 per anar á disfrutar
 del ardent sol las besadas
 tot jugant á capgirells
 pels prats, coberts de flors blanques.
 Els aucells que á la tardor
 sentint ja aprop las geladas
 fugiren ab llur vol lleuger
 fins á sas terras llunyanas,
 en busca d' un clima mollor
 ahont passar l' hivernada,
 ja altre volta son aqui,
 ja han fet la seva arribada
 saludan al mes de Maig
 ab sas alegres cantadas.
 Entre aquets, hi ha 'l rossinyol
 ¡l' aucellet que mes m' agrada!
 ¡Y que n' es de bufonet
 cuant tot jugant ab s' aymada
 per el mitj del verdissam
 tot saltant de branca en branca,
 búscan un lloch recullit
 ahont construirhi sa casa!

Passejant pel mitj del bosch
 cuant tocaba al fi la tarda,
 sentia jo 'l rossinyol
 que per eixas encontradas
 donaba á n' el cor expanssió
 llensant sas notas al aire.
 ¡Y que n' es d' hermós son cant

quant pel mitj de l' emboscada
 va refillant ab amor
 pera que 'l senti s' aymada!
 En el bosch, ells dos solets
 tot saltant recullen pallas
 y texint en el brancam,
 l' un fa 'l niu, y l' altre canta.
 Admirat de tals aucells
 y atret per vida tan gaya,
 jo hi anava cada jorn
 y son niuet contemplava;
 aquell niuet qu' era 'l fruit
 de parella enamorada;
 que n' era tot font d' amor,
 de puresa y d' esperança.
 Mes com sempre succeïx
 que en aquet mon, la desgracia
 persegueix molt á n' aquells
 que de cor obran y parlan,
 igualment al rossinyol
 sols la disort l' embargava
 fent que llur felicitat
 veyés per sempre eclipsada.
 Feya dias que á n' el bosch
 l' aucellet ja no cantaba,
 el seu armoniós trinar
 ja en cap puesto resonava,
 ¿que ho había motivat?
 ¿que era d' aixó la causa?
 Al arribar á n' el lloch
 en que cada jorn trovaba
 ab alegria als aucells,
 ¡sols la soletat reinava!
 Y allá, en el puesto del niu,
 quatre pallas escampadas
 demostraban clarament
 una ausencia obligada.
 Ab la tristesa á n' el cor
 al poble ja m' entornaba
 cuant de sobte 'm vaig fixar
 que en una vehina casa
 hi havia 'l rossinyol,
 aquell que jo tant buscaba.
 Sens dupte habian pensat
 que destruint la niuada,
 y agafant al aucellet
 engaviantlo en sa casa

haurian pogut conseguir
 que cantés com ans cantaba.
 M' hi vaig acostar poch á poch
 per veure si 'l llibertaba,
 mes tot treball fou en vá
 l' animalet no 's trovaba
 en situació de volar
 per tornar á l' emboscada;
 ¡tenia 'ls ullets mitj clucs,
 sou cor encar palpitaba!
 com donant l' ultim ¡adeu!
 á n' el mon, vida y niuada.
 Mori allá en un recó,
 tot ben esteses las alas,
 arrudit, plé de tristor,
 ab el bech fora la gabia
 com si al morir hagués volgut
 pensant sempre ab sa estimada,
 dedicarli el grat recor6
 de quand sos fillets cuidaba.
 ¡Pobre rossinyolet meu!
 No sentirem tas cantadas
 quand en las tardes de Maig,
 de goig el cor omplenabas
 á n' els que tot passejant
 per prop del bosch, t' escoltavan.
 Ni que haguessin sigut d' or
 tots els ferros de la gabia
 haurias pogut soportar
 eixa vida esc'avisada;
 no haurias pas cambiat
 ab la que antes portabas,
 puig encare que 'ls semblés
 á n' els que molt bé 't cuidaban,
 de que no 't faltaba res,
 á ne tú, tot te faltaba
 mancant-te la llibertat
 qu' es la joya mes preuada.
 ¡Pobre rossinyolet meu;
 avuy t' has mort d' anyorança!

Arrivant al mes de Maig
 ja tot fa la revifalla;
 tot posa vida y amor,
 ja tot somriu, y tot canta.
 Pro sense 'l meu rossinyol,
 ¡que tristas... sont las vespradas!

Les eleccions a La Bisbal

Diu nostre confrare *Diario de Gerona*:

«Girém la vista enrera, ara que s'ha apagat l'estrepit de la batalla y ha finit el combat. Mirem contra qui hem lluitat, com ens hem batut, y quin ha sigut el resultat de la jornada.

En el districte de La Bisbal, enfront de la candidatura den Cambó, s'hi varen posar tots els elements que no s'han avergonyit d'acoblarse, tinguent per comú denominador, una vil passió personal. Nacionalistes republicans, s'han abraçat ab els més decidits enemics de Catalunya, els lerrouxistes; republicans de tota mena s'han posat al servey de gent monàrquica: aquesta no ha reparat en pactar y anar del brás dels anarquistes... y les escurrialles del caciquisme den Roure s'afegiren n'aquest conglomerat que no va tenir altre aglutinant que l'innoble passió del odi. No s'tractava de lluitar per un ideal; no era qüestió de defensar un candidat nacionalista, o-republicà, o federal, o monàrquic perque l'Albert no ha volgut fer cap declaració política, y si alguna convicció tenia l'ha amagada. Ha sigut simplement una conjunció d'odis que han depositat tota diferencia pera anar a un fi comú, la derrota del més lleal y decidit defensor de Catalunya, don Francesch Cambó.

Contra aquesta massa tan apassionada com inconscient, tan cega com rabiosa; hem lluitat serenament els defensors de la candidatura den Cambó, que han sigut els regionalistes ab l'unió dels elements del districte que no han oblidat lo que allí, més que en lloch, exigeix y necessita l'ordre social. Hem combatut heroicament, ab tota la fé que dona la defensa d'una causa altíssima, ab tot l'esperit seré que s'ha de tenir devant d'una campanya vil d'injuries y difamació. No hem usat altres armes que l'raonament persuassiu que la sinceritat y la veritat, dirigintse al judici dels ciutadans conscients, mentres els adversaris han explotat totes les més baixes passions y han emborratxat la consciencia del poble ab l'alcohol de la mentida y de la calumnia y han coaccionat la voluntat individual ab l'amenaça de l'oprobri entre 'ls seus.

Ab tot y lo enconada que ha sigut la lluita, la candidatura den Cambó ha tingut una votació honorósissima; els seus defensors no han abandonat un pam de terreny sense deixari un grà de llevar, y hem deixat sobre tot, una gent preparada a lluitar altra vegada en el dia de demà per una causa tan enlairada com la que en les eleccions del diumenge passat representava la candidatura den Cambó pel pervindre de Catalunya, pera 'ls interessos del Baix Empordà.

El resultat d'aquesta jornada, encara que hagem sigut vençuts en el districte de La Bisbal, no 'ns ha de fer decaure l'esperit.

Pot entrístirnos que 'l triomf de la candidatura de l'Albert no representi res, absolutament res, pera la

virtualitat dels nostres ideals; y encara més, que potser al entorn de la seva victoria, s'hi fassin forts aquells elements disolvents que dessota 'l nom del diputat electe escribien a la candidatura per votar per la revolta y l'anarquia. Però aixó ens ha d'estimular més; ha de decidir y enfortir als electors den Cambó en el districte de La Bisbal, a refermar les seves posicions, a reconcentrar totes les seves forces, a estendre y predicar els ideals en que tenim fé pel dia de demà; perque quan se plantegi una nova lluita, ab més brahó que ahir, pugui conseguirse la victoria que tan aprop hem tingut y per la que tan heroicament s'han sapigut batre els bons empordanesos. Que ni la lluita del diumenge ha sigut decisiva, ni hi há motiu pera arriar una bandera que té un estol tan decidit y valent de bons catalans que la defensen».

*
**

LA SEMBRA a tenor de les declaracions fetes en lo seu programa, no pot mostrarse indiferent a n'aquesta lluita electoral prop-passada, y per lo mateix es creu en el deber de fer observar que la lluita del diumenge ha sigut decisiva en contra de l'Albert y no encontre d'en Cambó, malgrat la seva derrota.

Am l'Albert els interessos del districte de La Bisbal van illarts a Madrit, y sense apoyo eficaç perque pusquin traduirse ens fets els discursos que llensará al Congrés, evidenciantse d'aquest modo l'impotencia del seu representant y del inevitable fracàs dels electors que l'han enlairat a la condició de diputat per aquest districte.

NOVES

A cà la Vila

SESSIONS

Dia 2 de Maig

A les deu y quinze minuts s'obrè la sessió de primera convocatoriá presidint l'alcalde Sr. Palé y ab l'assistencia dels regidors senyors: Rissech, Vicéns, Ametller, Gurnés, Masgrau y Coris.

Se llegeix y aprova l'acta de la sessió anterior.

S'elegexen pera vocals de la Junta directiva del cementiri als regidors D. Vicéns Vingut Gros y D. Narcís Gurnés Viñolas y als veïns D. Narcís Gotarra Llaurador y D. Pere Compañó Nadal,

Superticions

Hi ha persones que tenen una forma de pensá contraria a tot criteri natural de les coses.

Tots haureu sentit contar aquelles rondalles de nostra infantesa que 'ns parlaven de daines y fades, d'ogres y encantats, de gojes que estenien la bugada al eutor dels gorchs de bruijots y bruijotes que en tempestuosa nit van pels aires á cavall-d'una escombra donant xisclets esgarrifosos. Tot aixó que tan atrau l'infantil curiositat, nomes fá que enterbolir l'enteniment y enmalaltir les animes sencilles y malaltisses.

Ara mateix sobre l'aparició del cometa d'Halley que sembla que te esmaperdut á mitja humanitat, quants y quants desastres no ocasiona.

Deixém dir a n'aquestos que tenen aquesta creencia contraria á tota rahó que fou causa en temps passats de grans desgracies com les de l'any mil y el de 1456 que causá la cruenta guerra entre el Papa Calix II y Maomet y posém en antecedens als que ho ignoran sobre son pas el dia 19 de Maig.

Tots sabem, ja que científicament está demostrat que les qués dels cometes son sempre oposades al Sol y tinguent en conte sobre 'ls calculs anunciats que la distancia entre la Terra y el cometa en aquells moments serà de 24 milions de kilometres y la qua de dit cometa serà molt mes llarga puig tindrà uns 60 milions de kilometres, es pot assegurar que en les primeres hores del mati del 19 de Matg la Terra atravesarà ab tota sa intensitat la qua del cometa.

Molts n'hi ha que consideren aquest efecte com l'aniquilament del mon esmicolantlo per complert baix una forta sotragada. D'altres diuen que quedarém enmatsinats per la introducció de gasos que á nostra atmosfera poden filtrarse, mes pera desvaneixer tals errors donem fé als nostres sabis ja que segons ens conta en Comas y Solá director del observatori Fabra, una gran part dels gasos al topar els limits de nostra atmosfera 's retope-ran ab forssa quedan desvanescuts per l'espai infinit.

Deixem donchs que esperin aquella memorable nit amb terror aquelles animes porugues y su-

percioses y esperanla nosaltres ab desitj, no per l'interés científic que puga tenir, ja que entre nosaltres no hi ha cap estrolech sinó per l'interés del moment y el meravellós espectacle que podriem fruir d'una interminable pluja d'estrelles que seria per rara casualitat com l'apoteosis de nostra Festa Major.

VERDADES

Esto, marcha bien. Se hace una labor municipal, excelente. Aquí se da cuenta al día, de todo lo que se recauda, y se sabe todo lo que se paga. Nadie puede alegar ignorancia de cuanto se hace en esta Casa Consistorial, verdadera Casa del pueblo, cuyas puertas siempre están abiertas para éste, y cuyas parades, como si fueran de cristal. Todo se hace á la vista de todos y en plena luz. Y no faltan partidarios de la situación á quienes esto no les llama, pero es porque no deberán ser ni muy buenos partidarios, ni muy buenos patriótas. La honradez y la laboriosidad, han tomado carta de naturaleza dentro de este municipio. Si prosigue por el camino emprendido este Ayuntamiento, y puede realizar lo que se propone, pronto cambiará la faz de este pueblo.

Aparte algunos incidentes desagradables, que siempre ocurren en los pueblos, en todos los órdenes y manifestaciones de la vida la perfección absoluta no hay que buscarla en este mundo, reinan aquí la paz, el orden, la tranquilidad, la buena administración, el buen gobierno, la moralidad, la justicia, todo lo más bello de lo que pueda haber aquí abajo. Autoridades, empleados del municipio, guardias, serenos, todo el mundo cumple aquí con su deber. Esta máquina municipal funciona admirablemente. Podrán no hacerse cosas maravillosas, pero se procurará hacerlas lo mejor posible.

Cuando no se puede llegar á la sublimidad, se llega á la belleza, y cuando no se puede llegar á belleza se llega á la utilidad. La cuestión es practicar el bien. Y un Ayuntamiento que se interese verdaderamente por el pueblo, de bien, á éste, puede hacerlo muchísimo. Y esto es lo que se propone y está haciendo nuestro Ayuntamiento nunca llamado, con tanta razón como ahora magnífico.

Es de desear que cambie la vida social de este villa. La chismografía ha abundado siempre aquí si- gue privando, que es una verdadera calamidad. La envidia la desmedida ambición y la hipocresía, no se corrigen; la calumnia continúa no dejando hueso sano. Estos defectos están aquí muy arraigados, y producen grandes desazones. Si no es por un milagro de los más estupendos, no vamos á ver- nos libres de semejantes calamidades, mil veces peores que las famosas plagas de Egipto. Es bien triste cosa, que siendo todos hermanos como so- mos, hayamos de despellejarnos barbaramente los unos á los otros, cual si fuéramos cada uno de diferente raza. Esto sucederá en todas partes, pero como aquí en ninguna. Aquí la chismografía, y la calumnia, y la hipocresía están rebasando ya los límites, y urge que se ponga remedio á tanto mal. Ello al propio tiempo que causa verdadera grima, produce confusión y estrañeza, porque no se com- paga con una villa que es laboriosa de suyo, cuando aquella suele ser achaque ó patrimonio de los holgazanes. Que se corrijan estos males que tanto nos humillan y quebrantan. Ya casi no ado- lece de más defectos esta villa, que libre de ellos, podría ser dichosa, ahora que entra por unas nue- vas vías de prosperidad y bienandanza.

Ya se ha visto como las autoridades, se preo- cupan por nuestro bienestar, se desvelan para atender á nuestros intereses morales y materiales Ayudémosles á fin de que encuentren más abona- dos el terreno, y pueda ser la cosecha más abun- dante y segura. No todo han de hacerlo ellos, no- sotros tambien hemos de colaborar á la realización del bien general. Cada uno ha de hacer todo lo que buenamente pueda de su parte. Acábense, pues, los chismes de vecindad, cesen ya las mur- muraciones, y las intrigas y las hipocresías y las ca- lumnias; olvidase para siempre la falsa máxima de *piensa mal y acertarás*, que á lo sumo no deberá acertar más que una cosa; que no será muy bueno quien tal piensa. Procedamos noblemente y con rectitud de conciencia. Tengamos amor y caridad para con el prójimo, y tanto más cuanto más des- graciado sea este. La regeneración de la sociedad, ha de empezar por el individuo, la de la nación por el pueblo.

UNA CARTA

Sr. Director de LA SEMBRA.

Llagostera.

Muy Sr. mio y amigo: Ya que pública y bien pública, fué la lectura de una carta mía, que no estaba destinada á tal objeto; entiendo, que públi- ca ha de ser la adjunta que espero me hará el ob- sequio de insertar, desvirtuando el alcance que quiso darse á aquella en un meeting electoral de Llagostera.

Y anticipándole las gracias se repite de V. affm. S. S. q. b. s. m.

José Noguera.

Sr. D. José Batet.

San Feliu de Guixols.

Muy Sr. mio y distinguido amigo: Se me ase- gura por persona que me merece entero crédito, que en el meeting de propaganda republicano-ra- dical celebrado en Llagostera en la semana pasada, se dió lectura de una carta mía, contestación á la que recibí de V. á principios del periodo electoral; carta particular é íntima, que no estaba destinada á tal objeto. Aunque en ella, como pudo verse, nada habia que no estuviera conforme con mis ideas y sentimientos de siempre sustentados; sin embargo, dicenme que se le dió una importan- cia y alcance que nunca pudo tener, poniéndome en el caso de rectificar el concepto general dado á aquella; manifestando de paso mi desagrado y lamentar una ligereza que no es posible excusar.

El Sr. Albert es antiguo amigo mío, y re- conozco en él una ilustración y talento que para mi quisiera, pero de sus radicalismos políticos y religiosos estamos tan distantes y opuestos como opuestos se consideran ambos polos.

Conste así á sus electores.

Con esta ocasión queda de V. siempre affm.

S. S. q. b. s. m.

José Noguera.

Gerona, Mayo, 1910.

acordant donarne conexas de dits nomenaments al Rt. Párroco pera llur conformitat y als Ilts. Srs. Governador Civil de la provincia y Bisbé de la diócesis pera sa superior aprovació.

S'aprovan varis comptes de serveis municipals.

Y no haventhi altres assumptos per tractar se terminá la sessió, á les onze.

Dia 9 de Maig

S'obre la sessió ordinaria de primera convocatoria á les deu y 174 baix la presidencia de l'alcalde Sr. Palé, assistinthi els regidors Srs. Compañó, Rissech, Vicéns, Gurnés, Font y Coris.

Se llegeix y aprova l'acta de la sessió anterior.

S'acorda, tota vegada que, satisfent l'Ajuntament als Mestres públics les retribucions per els alumnes pobres que rebin instrucció, s'ha vensut l'obstacle que s'oposava á que se cumplís l'obligació d'instruir als nois y noies desde 6 á 12 anys establerta per la ley d'instrucció pública, publicar un bando recordant als pares, tutors y encarregats de nois ó noies compresos en aquelles etats el dever de ferlos concórrer á les escoles públiques ó privades, ó acreditar que reben la convenient instrucció en altre lloch, imposant als que no ho compleixin les multes que senyala l'esmentada ley sens miraments de cap mena.

Se designa als regidors senyors Vicéns y Coris pera que gestionen ab el senyor Inspector de primera ensenyansa el medi d'obtenir que l'escola de noies siga dirigida per una professora de reconeguda aptitut y bones qualitats, com també 's nombri com mes aviat millor el mestre que ab caracter d'interí ha de dirigir l'escola superior de nois hasta sa provisió en propietat.

Se llegeix una carta del Alcalde de Banyolas convidant á una reunió á Girona pera tractar del modo y forma d'obtenir que l'Empresa de la «Red urbana de teléfonos» instali les linies ab les condicions necessaries de solidesa y consistencia pera evitar les continues interrupcions del servei telefonich; acordant delegar al regidor senyor Rissech pera assistir á dita reunió en representació de la Corporació.

COMPTABILITAT DEL MES DE ABRIL

INGRESOS

Existencia del mes de Mars	Ptes.	133'16
Recárrech sobre industrial	"	106'96
Arbitres extraordinaris de 1909	"	350'00
Drets de Matadero	"	583'33

Total Ptes. 1.173'45

PAGOS

Gastos d'Ajuntament	Ptes.	404'16
Alumbrat públich	"	316'10
Beneficencia	"	40'50
Contingent provincial de 1897 á 98	"	106'96
Imprevistos	"	23'00

Total Ptes. 890'72

Existencia pera Maig Ptes. 282'73

El cervell den Patitus sempre está barrinant. Sabeu que s'ha posat entre cella y cella? Res més que cambiar el sexe: tornarse femella.

Sempre hem sentit dir que 'l, qui puga comptar les estrelles ó els grans de sorra d'una platja etz. se li concedia la gracia del cambi de sexe; doncs be, 'l Rós se proposa realisar coses més estupendes: recórrer tots els diners que son pare ha reventat.

¡Endavant noi! que encare no 'n tindrás la millonésima part y ja 't trovarás á n' aquella edat en que 'ls sexes importan un pito.

Diuen que 'n Siset está que treu foch pels caixals perque 'l senyoret no ha sortit elegit diputat á Corts. ¡Paciencia! No perdis l'esperança qu'encare pot esser senador.... de Sant Andreu Salou. Pero per lo que podria ser, si 'm vóls creurer, allarga un quant temps més les vacances forsoses que disputes ja fa mes de tres mesos.

Arrojar la barra importo, que al espejo no hay porque. Aixís ho entegué 'n Xicu inteligente, onrrado y libre el diumenge prop-passat, que rompent la careta de legalitat ab que 's disfressava, 's va llensar ab tota sa barra de una sola pieza á enganyar electors, donantlosi candidatures falses.

Y ab seguretat que aixó ho feya de conformitat ab sa consciencia... d' acordeón, que dona sons diferents segons que s' estiri ó s' arronci.

Encare que en *cuestión de cuentas* siguis *mucho rompe cabezas* y procura'ssis amagar l' incògnita, d' una hora lluny te l' han vista y... l' ase 'm flich si els enganyas. ¡Te coneix tant tothom!!

En Cambó ha perdut, y l' Albert ha guanyat. ¡quina llástima!

¡Adeu ilusions! Tots aquells plans tant bonichs, tots aquells projectes tant encisadors se n' han anat aigua avall.

Jo ja 'm veia una gran *misa* á n' el «Prat de la Torra» ahont hi haguera assistit per forsa tota la massa, *remat ignorant i inconscient* (segons l' Albert) inclús els borrechs de la *rodona*. A cada taberna una estació del via-cruceis y un confessional, á cada porta un Sant y una creu, á n' el Castell la residència y tribunal dels inquisidors, y á la iglesia un gran menjador ahont, si servirá á n' els apats *feljes de criatura* per veure oli de llanties y fins hauriam fet *rius* d' aigua beneita.

Tothom hauria circulat pels carrers ab el cap jup els braços plegats y picantse el pit.

Pero menos mal que els taps pujarán y ems podrém divertir ab el joch de les columnes.

Uns carboners, á Palau (Girona), al efectuar una de ses empresas, s' trobaren que al treure l' carbó d' una de les piles, que era feta d' alsines y roures, hi habian terrosos d' or fós, que segons calcularen, provenia d' algun antich amagatall de moneda en una d' elles.

¡Quina sort, eh? D' aixó si que s' en podia dir un roure rích que l' han trobat ab la maleta plena.

Tant aquí, á Llagostera, com en els seus voltants, ab tantes alsines y roures com s' han tirat á terra, no hi ha hagut, may cap carboner que hi hagi trobar res en cap d' elles, al contrari, totes les plantes que per sa vellesa ó decadència s' han hagut de suprimir, no tenian cor; eran vorades!

Datos metereològichs y naturals de la Societat Belga d' Astronomia

Segona quincena de Maig

- 16.—Floreix el boneter.
- 17.
- 18.
- 19.—Floreix la gerdera.
- 20.—Fetxa de la gelada més tardana.
- 21.
- 22.
- 23.—May ha nevat passat aquesta fetxa.—Flo-reix l' acacia.
- 24.—Floreix la xiringuilla.
- 25.—Floreix la brionia.
- 26.—Desde aquesta fetxa el termómetro pot pujar á 30 á la tarda.
- 27.—Floreix la mara-selva.
- 28.—Fetxa normal del primer fort calor (25° al menys).
- 29.—Dia mitjanament el més calent de Maig.—Flo-reixen les galteres.
- 30.—Dia en que la presió barométrica á mitja-nament la més forta en Maig (758 mm 0).
- 31.—Floreix la planta de l' Ascensió.

Vermouth BAR

Analizado recientemente
en el Laboratorio de este
Magnífico Ayuntamiento.

Se vende embotellado y á granel.
en todas las principales Droguerías.
Casas de Comestibles, Hoteles y Bares

OBRES, PERIODICS, GRAMATIQUES,
DICCIONARIS ESPERANTISTES
ESTAMPES Y LLIBRES RELIGIOSOS
TOTA MENA DE OBJECTES D' ESCRITORS
tot se trobará de venda a bon preu
a la IMPREMTA SUÑER Y C^a

Imp. Suñer y C.^a—Sant Feliu de Guixols.